

Onnozele hals!

Peter Vermeulen

In het goede stadje Ravenstein werd begin september een grote rommelmarkt georganiseerd. Honderden kramen omzoomden de gracht van het pittoreske stadje.

Uiteraard gingen Marij en ik er een kijkje nemen.

Er was veel te zien, maar voor een liefhebber van oud glas viel er niets bijzonders te ontdekken.

Totdat bij het één na laatste kraampje van de markt net voor de uitgang mijn oog viel op een bak met oude flesjes, eind 19e eeuw. De prijzen schommelden zo tussen de f 7,50 en f 12,50 per stuk. Aan de opschriften op sommige flesjes was te zien, dat ze kennelijk uit Australië kwamen.

Ik knoopte een gesprekje met de eigenaar aan en inderdaad ze waren afkomstig uit dat land. Hij vertelde me, dat hij ze gevonden had in een oude mijnschacht, die zo ongeveer was volgestort met glas.

Het meest vreemde eraan was, zo vertelde hij verder, dat juist van de mooiste en oudst uitzierende -vooral blauwe- flesjes de hals afgebroken was. "Snapt U dat nou, dat ze in die tijd de moeite namen eerst de hals van een flesje af te breken en ze vervolgens weg te gooien? Wat een verspilde moeite!

Kijk, ik heb hier nog een blauw inktpotje met zo'n afgebroken hals. Ik heb voor de aardigheid er toch ook zo één meegenomen. U mag het voor één gulden wel meenemen".

Nadat ik de man de gulden betaald had, vertelde ik hem dat aan dit soort flesjes nooit een halsje gezeten had, omdat voor dit allergeedkoopste - voor éénmalig gebruik bestemde - glas, het niet loonde de top apart af te werken. Het kurkje werd zo in afgebroken halsje gedreven. En dat hij de duurste flesjes dus had laten liggen!

Terwijl ik de markt uitliep, zag ik hem nog steeds naar het veel te goedkoop verkochte inktflesje in mijn hand staren.

Maar ja, het onderwijs is duur tegenwoordig en iedere (wijze) les kost geld!

